

Oponentní posudek bakalářská práce

Název práce: BYDLENÍ NOVÝ STRÍŽKOV - HLEDÁNÍ ZAHRADNÍHO MĚSTA

Autor práce: MARTIN KREJČÍ

Vedoucí práce: Ing. arch. MICHAL KUZEMENSKÝ

Oponentka: Ing. arch. MAGDALENA HAVLOVÁ

Tématem bakalářské práce Martina Krejčího bylo zahradní město na Novém Strážkově - hledání historicky tradiční formy bydlení ve městě a přírodě zároveň, která je specifická svou strukturou, dostupností a vztahem veřejného a soukromého prostoru. Cílem bylo navrhnout současné obytné domy v kontextu nedokončené prvorepublikové zástavby i přírodní terénní hrany - ostrohu, které budou, jak sám autor píše, bezpečným místem pro neformální život.

Architektonická studie

Martinovou odpovědí na zadání je návrh několika srostlic nižších 3.-4. podlažních bytových domů s výraznou půdorysnou stopou ve tvaru podkovy, které mezi sebou svírají polootevřené dvory. Na první pohled jasné členění a hierarchizování prostor na veřejnou ulici a polosoukromý dvůr se v detailu ukazuje jako univerzálnější struktura. Některé dvory se otevírají směrem k výhledům na Prahu, některé do ulic, jiným vede nenápadné pokračování hlavní osy v území do centra navrženého komplexu s dominantním sedmipodlažním domem. Různé kontexty budou i různě fungovat, může to být napínavé, ale také matoucí až nepřehledné. Za klíčové pro takovou práci s urbanismem a určující pro jeho obývání, zvláště u takovéto typologie, založené na vztahu mezi uvnitř a vně, tedy domem a zahradou, považuji venkovní prostory. A v absenci jejich zobrazení a tedy i navržení vidím hlavní slabinu projektu. Dvory samy o sobě jinak mohou být příjemným místem a funkčním nástrojem identifikace člověka se svým domovem, ale je potřeba alespoň naznačit. Neformální neznamena nedomyšlené. Co se týká zvolené typologie, je vidět, že zahradní město mohou být i bytové domy, nejen rodinné. Ačkoliv se z plánu jeví domy vedle stávajících malých řadovek poměrně masivní, autorovi se podařilo díky horizontálnímu i vertikálnímu tvarování a uskakování hmot zůstat v příjemném měřítku a vytvořit ve struktuře různé zajímavé momenty.

Jednotlivé domy jsou tvořeny opakujícími se segmenty skupiny bytů z celkového množství 8 typů, které je možné efektivně propojovat a otáčet. Zmíněná univerzalita je tedy patrná i v půdorysech potažmo fasádách, které se tváří na obě strany stejně. Dispozičně jsou byty řešeny velmi dobře, jednoduše, účelně a přehledně, rozhodně ne minimálně, ale ani příliš luxusně. Snad jen mycí předprostory koupelen představují v kontextu celého návrhu metry čtvereční navíc. A pak jsou tu zimní zahrady. Ty jsou společným tématem pro všechny byty a slouží i jako vstupy do bytů - romantické i praktické řešení haly, která byla pravděpodobně ze technických důvodů v navazující části bakalářského projektu rozdělena na samostatnou předsíň a ložnici. Funkce víceúčelové místnosti ale zůstala a je příjemným bonusem k jednotlivým bytům. O terasách, které v prvních patrech obíhají kolem dokola domů, si to již nemyslím, ačkoliv rozumím jejich funkci zastřešení předzahrádek v parteru. Vybavují se mi 70.léta v Berlíně a kruhový bytový komplex s obchodním parterem zastřešeným terasami a průchody. Myslím, že kontext Strážkova je ale jiný. Zpět k dispozicím - za skvěle považuji navržení oboustranně prosvětlených obytných prostor s jídelním stolem ve středu dispozic a částečně oddělenou kuchyní, které se podařilo udržet ve všech bytech. Obecně mi možná v celkové skladbě chybí jednopokojové byty, které by, myslím, v této typologii bydlení měly mít své místo.

Vizualita domů na mě působí možná až příliš formálně a tvrdě, napomáhá tomu i použití luxferů na parapety a zábradlí teras či pevné oplocení předzahrádek. Přála bych si asi více detailů a více se propojit s venkem - kde jinde než v takové lokalitě si to můžu dovolit. Ale to je už možná příliš subjektivní projekce.

Stavebně technické řešení

Pro navazující část bakalářské práce ve formě dokumentace pro stavební povolení si autor vybral rohovou sekci jedné z podkrov tvořící trojici bytů okolo schodišťového jádra. Celkově je řešení na velmi dobré technické i grafické úrovni a kromě zmíněných zimních zahrad nebylo nutné do původní studie příliš zasahovat. Výkresy i jejich kotování a popisy jsou pečlivé, srozumitelné a úplné - je vidět, že Martin ví, co kreslí.

Kritické body:

- Problematické se ukázaly mycí předprostory koupelen, které vygenerovaly další instalační šachty, kterých je i tak poměrně dost.
- Nerozumím dvojitému zateplení vnějších rohů v místech mezi schodištěm a zimními zahradami.
- Výška zábradlí je na schodištích poddimenzovaná, respektive ve výkresech a textu se výšky liší.

Pro zobrazení detailů zvolil autor (nebo vedoucí práce?) řez fasádou v měřítku 1:20, který přehledně i když ne tak detailně ukazuje kritická místa v kontextu celého domu, což je pro navržení i pochopení projektu přínosné. V konstrukčním a statickém řešení zásadní problémy nevidím, a zdají se mi přesvědčivé, doložené všemi potřebnými výpočty. I tabulky prvků, které bývají často neúplné jsou poměrně dobře vyspecifikované. Co by ale určitě nemělo chybět, je tabulka klempířských prvků, kterou jsem nenašla.

V rámci řešení TZB je uvedena alespoň rámcová představa o hospodaření s dešťovou vodou a jejím opětovném využití na splachování wc. Obecně by ale ekologické stránce budovy či alternativním zdrojům energie mohla být věnována větší pozornost, což ale nutně nemusí být chyba autora.

Část interiéru se věnuje společným prostorům přirozeně osvětleného schodišťové haly v typickém podlaží. Krásné a trvanlivé terazzo na podlaze, kovové zábradlí, uživatelsky příjemné kulaté madlo - trochu zklamání, že je nerezové, jelikož na vizualizacích působí dobře jako dřevěné. Design je možná trochu retro, ale k celkové vizualitě domu sedí.

Obecně mě projekt neustále udržuje v napětí, zda jsem v současnosti nebo ne a kam se chce vlastně autor dostat. Dům se zdá poměrně jednoduchý a standardní, až opakovatelný. Přemýšlím, zda použití základních materiálů a detailů včetně třeba plastových oken může být legitimní cestou, jak ušetřit na velkorysejší dispozici? Možná ano. V podmínkách českého stavebnictví možná tím spíš.

Výsledkem je myslím kvalitní, nenápadně sebevědomý bakalářský projekt, který bude pro Martina dobrým startem do navazujícího magisterského studia. Autorovi přeji, aby se v dalších školních projektech nebál pustit se do větších experimentů a zachoval si přitom svoji pečlivost.

Projekt navrhuji přijmout k obhajobě a hodnotím známkou B.